

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 126/2024

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová

DNE: 28. května 2024

ŽADATELKA: [REDACTED]

Vážená [REDACTED]

k Vaší žádosti, doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 23. 5. 2024, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě část rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě 2 T 185/2022 a to č.l. 1,2, 25, 26 a 27, tj. odůvodnění výroku o přiznané nemajetkové újmě poškozeným.

příloha: 1x

S pozdravem

Mgr. Roman Kot'átko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Vencla a přísedících JUDr. Daniely Svobodové a Luboše Maříka v hlavním líčení konaném dne 6. dubna 2023 v České Lípě,

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

je vinen, že

I. v blíže nezjištěné době nejméně od roku 2009 do roku 2018, v obci [REDACTED] v [REDACTED] v ulici [REDACTED] v rodinném domě čp. [REDACTED] nejprve v době, kdy poškozená [REDACTED] [REDACTED], od jejich čtyř až do jejich deseti let bydlela společně se svým otcem na této adrese, jí denně chodil koupat, během koupání ji pozoroval, naváděl ji, která místa na těle si má umývat, v blíže neurčeném počtu případů rukou nebo žínkou nasazenou na ruce poškozenou umýval různě po jejím nahém těle a na přirození, dále opakovaně a na různých místech v domě i mimo dům využil situace, kdy byl s poškozenou sám, a poškozenou osahával na jejím holém přirození, přičemž v době, kdy bylo poškozené sedm let, k ní nejméně v jednom případě ulehl do postele, poškozené sahal pod pyžamo na její holé přirození, které jí hladil, a přitom poškozenou vyzval, aby mu sáhla do kalhot, což odmítla, poté jí uchopil její ruku a tuto si zastrčil pod své teplákové kalhoty a položil na jeho nahé přirození, dále v době, kdy bylo poškozené osm let, v úmyslu vlastního sexuálního uspokojení a s cílem dosáhnout pohlavního styku způsobem připomínající soulož, využil její neznalosti v sexuální oblasti spojené s nemožností racionálně posoudit jeho chování a účinně se proti němu bránit, poškozené ležící na posteli začal sahat pod oblečení na přirození, svlékl jí kalhoty ke kotníkům, roztáhl jí nohy od sebe a začal jí olizovat

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

přirození, přičemž byl vyrušen telefonátem své manželky, která v té době byla u [REDACTED] a dále po odstěhování poškozené pokračoval v jejím osahávání až do věku jejích 13 let, během doby, kdy byla u něj na prázdninách, nebo v době volna či nemoci,

II. v blíže nezjištěné době nejméně o letních prázdninách roku 2018, v obci [REDACTED] [REDACTED] v ulici [REDACTED] v rodinném domě čp. [REDACTED] v úmyslu vlastního sexuálního uspokojení s cílem dosáhnout pohlavního styku způsobem připomínající soulož, využil nestřeženého okamžiku a neznalosti poškozené v sexuální oblasti spojené s nemožností racionálně posoudit jeho chování a účinně se proti němu bránit, se z křesla otočil na svou nezletilou vnučku [REDACTED] [REDACTED], ležící na posteli, sáhl jí pod oblečení na holá prsa, přičemž poškozená jej od sebe odstrčila a vyběhla z pokoje do kuchyně, kam za ní přišel a opětovně jí sáhl pod triko na prsa, načež jej poškozená od sebe znovu odstrčila a z obavy se před ním uzamkla na toaletě a dále rovněž o letních prázdninách roku 2018, v obci [REDACTED] [REDACTED] v ulici [REDACTED] v rodinném domě čp. [REDACTED] za účelem vlastního sexuálního uspokojení poškozené roztáhl nohy od sebe, začal jí olizovat přirození, a poté, co se pokusil zasunout poškozené do přirození prsty, poškozená kopala nohama, a tím obžalovaného odkopla, odstrčila jej a utekla,

tedy

ad I, II)

jiným způsobem, než souloží, pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho dozoru, zneužívaje svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu,

úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že jej sváděl k nemravnému životu, spáchal takový čin ze zavrženíhodné pohnutky a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

ad I, II)

zvláště závažný zločin pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno a), b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odstavec 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **40 (čtyřicet) měsíců**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic **s ostrahou**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný [REDACTED] povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozeným:

- [REDACTED] částku ve výši **100 000 Kč**,
- [REDACTED] částku ve výši **100 000 Kč**.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

obžalovaného, neboť obžalovaný je narozen v roce [REDAKCE]. Naopak v neprospěch obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] musel zcela jednoznačně soud hodnotit fakt, že posuzovanými jednáními trvajících řadu měsíců respektive let spáchal jeden zvlášť závažný zločin a další sbíhající se trestný čin. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] byl ohrožen nejprísnejší trestní sazbou ve smyslu § 187 odstavec 2 trestního zákoníku, kde zákonodárce umožňuje uložení trestu odnětí svobody ve výměře 2 – 10 let. Vzhledem k faktu, že obžalovaný po řadu let a hlavně na více poškozených spáchal několik trestných činů včetně zvlášť závažného zločinu a při zhodnocení toho, že jednání obžalovaného je společensky vysoce škodlivé a současně i zcela zavrženíhodné, nemohl soud uvažovat o jiném než přímém, tedy nepodmíněném trestu odnětí svobody. Při hodnocení otázky druhu a výše trestu soud musel zohlednit i fakt, že poškozené dívky, které byly vystaveny velmi nevybíravému zacházení ze strany obžalovaného, mají neblahé následky na psychice dosud. Přitom obžalovaný zcela bezostyšně zneužil skutečnosti, že v pozici nevlastního prarodiče byl nepochybně pro obě poškozené autoritou, které mohly s ohledem na svůj věk a životní zkušenost jen těžko odolat. Při zvážení všech důležitých okolností učinil soud závěr, že příslušným a adekvátním trestem bude trest odnětí svobody uložený nikoliv na samé spodní hranici, ale současně stále ještě výrazně pod jednou polovinou nejprísnejší trestní sazby § 187 odstavec 2 trestního zákoníku, která činí šest let odnětí svobody. Proto byl obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] jako přiměřený uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 40 měsíců. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

13. V rámci adhezního řízení se soud zabýval uplatněnými nároky na náhradu škody. Okresním soudem bylo přitom zjištěno, že poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] jako zvlášť zranitelné oběti uplatnily prostřednictvím ustanoveného zmocněnce Mgr. Václava Stehlíka, advokáta se sídlem v České Lípě nároky na nemajetkovou újmu: [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši 300 000 Kč a [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši 100 000 Kč. Zmocněnec poškozených uplatněné nároky na nemajetkovou újmu, který by měl obžalovaný nahradit, podrobně odůvodnil a specifikoval a doručil soudu v písemné podobě. Okresní soud v České Lípě po provedení hlavních líčení takto řádně a včas uplatněné nároky akceptoval a rozsudkem uložil obžalovanému [REDAKCE] ve smyslu § 228 odstavec 1 trestního řádu za povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 100 000 Kč a poškozené [REDAKCE] [REDAKCE], částku ve výši 100 000 Kč. Dále soud ve smyslu § 229 odstavec 2 trestního řádu poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] odkázal se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. K uvedenému je třeba zdůraznit, že režim rozhodování soudu o náhradě škody či nemajetkové újmy je v trestním řízení upraven v ustanovení § 228 odstavec 1 trestního řádu tak, že odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích, jestliže byl nárok včas uplatněn, nestanoví-li tento zákon jinak. Takto soud postupuje za situace, jestliže jsou nárok a jeho výše odůvodněny výsledky dokazování v hlavním líčení. Poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] o jejichž požadavcích soud rozhodoval, se s nároky připojily řádně a včas k trestnímu řízení, když jejich nároky na zaplacení nemajetkové újmy uplatnil jejich zmocněnec příslušnými podáními doručenými soudu. V trestním řízení vedeném u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 2 T 185/2023 byla dostatečně prokázána skutková i právní stránka věci, a hlavně příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] a způsobeným následkem na osobách obou poškozených, a proto soud nemá jakoukoliv pochybnost o odpovědnosti obžalovaného za vznik nemajetkové újmy, kterou způsobil spáchanými trestnými činy. Soud zdůrazňuje, že není pochyb o tom, že došlo zcela jistě k citelnému zásahu do základních přirozených práv poškozených [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. Zejména došlo k porušení práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu článku 7 odstavec 1 Listiny základních práv a svobod, a je proto také

namíste přiznat jim nárok na náhradu nemajetkové újmy. V této souvislosti soud hodnotil i závažnost a intenzitu konkrétního útoku obžalovaného na obě poškozené a následky pro jejich další život. Z výpovědí obou poškozených, jednak porízené orgány činnými v trestním řízení v průběhu přípravného řízení a prohlášení oběti (poškozená [REDAKCE] a dále z výpovědi druhé poškozené přímo před soudem (poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] je nepochybně, že u obou poškozených stále přetrvávají následky jednání obžalovaného spočívajících zejména v tom, že poškozené mají z obžalované obavy a strach, a hlavně mají dosud stále přetrvávající psychické obtíže, které se snaží řešit vyhledáním odborné pomoci psychologické či psychiatrické. Obě poškozené mají narušeny i běžné mezilidské vztahy. Proto lze mít za prokázané, že se jednalo o významný a intenzivní útok obžalovaného na poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE].

Okresní soud v České Lípě rozhodl odsuzujícím rozsudkem o vině obžalovaného [REDAKCE] včetně toho, že nemajetková újma byla oběma poškozeným způsobena v příčinné souvislosti se skutky vykazujícími znaky zvláště závažného zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku a přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno a), b) trestního zákoníku, jejichž spácháním byl obžalovaný uznán vinným pod body I) a II) rozsudku. Protože je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jedinou osobou, která se na vzniku škody podílela, vzniká odpovědnostní vztah obžalovaného za vzniklou nemajetkovou újmu poškozeným. Uvedená skutková zjištění, vyplývající z provedeného dokazování, navazují i na občanskoprávní úpravu, protože povinnost odčinit nemajetkovou újmu zakládá ustanovení § 2956 občanského zákoníku, které tím řeší situaci souběhu práv z titulu ochrany osobnosti a z titulu náhrady škody. Jinými slovy byla obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozeným [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] shodně částku ve výši 100 000 Kč jako zadostiučinění za jejich duševní útrapy. Soud přitom učinil současně závěr, že útrapy obou poškozených lze považovat „za rovnocenné“ a proto byla pro obě určena shodná výše jejich zadostiučinění. K uvedenému je třeba doplnit, že současná právní úprava vnímá jednotlivce v podstatě jako součást společnosti a dost dobře nemůže „pokryt“ jeho vnitřní, na fungování ve společnosti relativně nezávislé mentální procesy. V souladu s výše uvedeným důrazem na základní právo člověka žít svůj život podle svého a imperativ plného a spravedlivého odškodnění újmy na zdraví zavedl občanský zákoník v ustanovení § 2958 vedle bolestného a ztížení společenského uplatnění novou složku nemajetkové újmy na zdraví, tzv. další nemajetkové újmy. Právě pod posledně uvedený nárok lze duševní útrapy obou poškozených podle soudu podřadit. Podle komentářové literatury mohou mít další nemajetkové újmy formu psychické bolesti nebo jiných duševních útrap. Při určování výše zadostiučinění za duševní útrapy se bere za východisko člověk s běžným, obvyklým emocionálním způsobem prožívání různých životních situací. Z výsledků provedeného dokazování a připojení se poškozených s nároky, soud shledal jeho odůvodněnost zejména v obavě o vlastní duševní zdraví, ale i strach z budoucnosti a přiznal poškozeným právě částku ve výši u každé poškozené 100 000 Kč. Tyto částky soud určil i v souladu s úvahou o zásadě slušnosti, neboť její plná úhrada rozhodně nemůže být pro obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] jakkoliv likvidační, když se okresní soud při hlavním líčení zabýval i majetkovými poměry na straně obžalovaného. Vzhledem k tomu, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] uplatnila nárok na zaplacení nemajetkové újmy ve vyšší částce, než ji byla soudem nakonec přiznána, bylo ve smyslu § 229 odstavec 2 trestního řádu okresním soudem současně rozhodnuto tak, že tato poškozená, byla se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyzoomění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 6. dubna 2023

Mgr. Milan Vencel v. r.
předseda senátu